

ARCOM A TÜKÖRBEN.

Te fiatal arc, ismerős arca magamnak: nézz
vissza rám, neved a magad szemébe most, ne légy
oly borongó! Illetődj meg, hogy, lám, élsz még, s visszaidézheted
a nagyszerű indulatokat; állati dühét és örömét a napoknak,
aminek nyomát annyira rajtad hagyta forrongó idő.

Most tudod csak, mik voltak azok a boldog s ama
szomorú napok, fiatalságom furcsa napjai! Szinte
érzed a sok-sok éhezést, nagy evéseket, ivásokat, s a
meztelen szerelem csodálatosan csengő napjait, amint
visszacsillogsz most felém férfikorbahajló szép kamaszarc!

Isten veled hát utolsó villanás — önfeledt mosoly!
A zord őszi szelek jele ez már, mikor elhullajtván
virágaidat s minden leveledet, meztelenül nézel
a télnek elibe, s csak azt látod majd, mint veri
vissza a szikrázó hó díztelen árnyékodat.

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.

BUCSUZÓ.

Béke veletek barátaim! Szép volt az élet
sok szomorúságában s örömében nekem is.
Ha lehunytam szemem mindörökre s véle
szívem is megszűnt dobogni: kék koporsóba
tegyetek engem, mint az ártatlan gyermekeket szokás...

Mert gyermek voltam én kedveseim! Rakoncátlan
és szemérmetes: lányokkal-fiúkkal s kutyákkal
egyként barátkozó! S ha kik ennek ellen is ellenségim
voltak: fogadják most testvéri jobbam, — kihült testemnek
talán megbocsátnak ők. Míg ti többiek, fiatal lánggal,
mint a gyertyák, majd tisztelegtek előtte.

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.